

τῶν ὀρέξεών του θά ὠχρίων, θά ἐμειῶντο, θά ἐπεσκιάζοντο πλείως. Μεταξὺ ἡμῶν καὶ τοῦ ἡλίου δὲν ὑπάρχουν σωρεῖαι μιλανῶν νεφῶν καὶ ὠκεανοὶ πυκνοτάτης ὀμίχλης; *) ἀλλὰ δὲν τὰ διασχίζῃ ὅλα τὸ ἡλιακὸν σέλας καὶ δὲν λάμπει δι' αὐτῶν ἐπὶ ὅλων ἡμῶν; »

« Ὁ ἕτερος τῶν ἀξιούντων τὸν τίτλον τοῦτον τὸν ἐπικρινόμενον εἶνε ἀριστοκράτης· ματαιόφρων, ἀλαζών, οἰηματίας, ἀρρωγος, κομψευόμενος καθ' ἐκάστην νύκτων τὰ μαλθηκὰ μέλη δι' ὀσμῶν καὶ τρεφόμενος διὰ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μεγαληχίας. Ματαιοδοξία καὶ μεγαλοφυΐα ἐνίοτε συμβαδίζουσιν. Ἄλλοι ἐπόθουν νὰ μάθω ἐάν ὁ ἐνθουσιασμός σου δὲν ἤθελε ταχέως καταπραῦνθῇ ἀνακαλύπτων ὅτι τὸ εἰδωλόν σου ἐκαλύπτετο τοιοῦτῶν τερατουργημάτων. »

« Ὅχι. Ἀλλὰ θά ἡγάπων αὐτὸν εἰσέτι διὰ τὴν μεγαλοφυΐαν του. Ἐάν ὁ ταῶς εἶχε τὴν φωνὴν τῆς ἀηδόνος ἢ ἀλαζωνεία πρὸς βεβαίως δὲν θά ἐμείου τὸ κάλλος τοῦ ἔσματος του; Καὶ ὅτι ἡ εὐφυΐα τοῦ ἐλέφαντος ἐκπλήττει ἡμᾶς μήπως ἐμπαιζομεν τὸν ἄχαρ τοῦ ἐξωτερικοῦ του; Μήπως νομίζεις ὅτι γυνή — αὐτὸ τοῦ ὀνόματος — ἀγαπᾷ ἀπλῶς τὴν σάρκα καὶ τὸ αἷμα τοῦ ἐκδότης; Ὅχι, πρὸς τὸ ἀθάνατον μέρος αὐτοῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἐνδοκίμησιν τὴν ψυχὴν της. »

« Κυρία, μ' ἐμαγεύσατε καὶ μεθ' ὅτα ὑμεῖς, ἀγνοοῦσα τὴν πραγματικὴν ἀλήθειαν, ὡμολογήσατε τυχὴν τὴν στιγμὴν ἐν ᾗ ἐκλάβητε εἴτε ὡς τὸν αἰσχροτέρων ἀπατεῶνα ἢ ὡς τὸν πρῶτον ταυτοφρονέστερον ἄνθρωπον τῆς οἰκουμένης, ὅταν σοὶ ὡμολογήσωμαι

Ἐγὼ εἶμαι ὁ συγγραφεὺς τοῦ Διὸς,

καὶ ὅτι τοῦτο ἐπέφερε τὴν φυγὴν μου ἐκ Γαλλίας καὶ τὴν κατάλειψιν τῶν κτημάτων μου. »

(Ἀκολουθεῖ).

*) Παραβολὴ ἀρμόζουσα εἰς τὸ κλίμα τῆς Ἀγγλίας. Πόσαι γνώσεις περὶ τοῦτον ὅπως ἐννοήσῃ τις τὴν ποίησιν ξένου λαοῦ! Σ. Μ.